

Borgu den 7 Mars 1846.
Käraste Gud vare med
den som igen vunnit
ett nytt friska! hälsar!

Mina käraste!

I går fick jag igen bref, tack tack! Och
kära små systrar ni som fått resa till
Nizza, jag kan föreställa mig huru för-
tjusande det var. Ett sådant regn ni der
sakade ut för för man ej alla dagar öfver
sig. Detta framme B om hans Leipziger
karnaval den var ej just sämre. Confettis
kände han nkt väl till. Hvad dessa min-
nen sedan har i hemlandet skola vara
roliga och uppmuntrande mången gång
så att vi "mört och brax och flundran
ska' höra med förundran".

Ja, om mamma hade varit här i Bor-
gå hos oss öfver vintern, visst hade
det för oss varit bra bra kär och
emellanåt saknar jag min mamma
så nkt, men hvad är det värde att
~~tänka~~ tala derom. Icke skulle mam-
ma ha kunnat trivas och nog är det
säkert att Medelhafsluftens goda verknin-

skolan i öfver floran komma från skolan. De skolan de alltid
och nieta, somliga komma och klappa för uttan och det är omöjligt att öfver
någon höra jag.

gar skola förmärkas sedan här hemma
fast de nu icke precis tyckas vara goda.
Hvad eder monsieur Bourcart är tråkig
att så der alldeles negligera patienter
som kommit så långväga ifrån. Jag
är högst förknuffad på honom. Men
så är jag i stället oändligt tacksam
mot pastor Schmidt som ger eder så
många goda stunder, säkert har Gud
gifvit eder honom till en tröstens och
fredens budbärare under denna
eder enslighets tid. — Vi ha också nu
en tid bortåt lefvat så alldeles för
oss själva att jag tror vi ej alls ef-
ter jul haft något främmande, ja,
det är sant, en gäst som jag min-
nes då Strömborgs och doktor Grönlunds
voro här. Några få gällor ha vi se-
dan varit ute men de äro lätta räknade.
Och ju mera man är hemma, desto bättre
re trifs man hemma och kommer
sig ej för att gå ut. Hos Herrns ha vi visst
varit men bara på små skutt då han

infern det är att förstådgar och vänner för hvar dag fast kan ingenting kan
saga annat. Elda och inget bruka ofta på konfessionarborset din tidan

ställa sig nog seker kan göra med hvad som helst bara kan han en annan

varit och allt fortfarande är sjuk. Rheu-
matismen gör honom hett styf i alla
lemmar och dessutom värker det än här
än der. Det har nu hållit så länge på
~~sa~~ länge och g. blifvit bättre så att han
har svart att hålla talamodet uppe
och hans snälla fru gör allt hvad hon
kan för att trösta honom och sig själf.

B hann träffa så många vänner och
bekanta på de tre dagar han var i H.
fors och han erfor detsamma som jag
huru roligt det var att se huru alla
voro glada att se en och hjärtligt
kramade våra händer. Det råkade nu
så bra att doktorinnan Sahlberg själf
var i staden och B fick träffa henne
och framhålla alla betänkligheter.
Men inga sådana ville hon höra talas
om utan var så utmärkt vänlig och glad
att vi skulle komma. Vi skola få bo i
en hett skild byggnad och när B på-
gade hvad vi skulle få taga med
oss, sade hon: intet annat än de klä-

autisk
ställa
ty nog
teker
hon
gera
med
hvar
som
helst
hans
hon
får
en
användning

der ni behöfva på er. Inga hvarken linn
eller sangkläder behöfva vi taga utan
få nu riktigt att så fullt upp. Hennes
älska son bor der hett nära och har ock
så flera barn så att nog få de vara sär-
ligt roligt. Enkla människor är ju
Lahlbergs så att jag visst tror att vi få
så trefligt vi kunna ha det utan er.
B har nu lofvat att på ett eller ann-
nat sätt skola vi få vara tillsammans
då ni komma och att den tiden fröjden
jag mig så obeskrifligt. Hvad vi då skor-
la hafva nkt att tala om och det går an-
nordunda till att tala på det sättet att
att tala så här. I H. förs är det lif och
rörelse den tiden såsom det annars ej
brukar vara om sommaren, man tän-
ker redan nu knappt på annat i H-
förs än på utställningen. Det gör att
ombygget för er ända märkes mindre
men kanske vore det välbehöfligt att få
komma riktigt i lugn, men jag fruk-
tar för att det blir att annat än lugn.

så att jag ej nkt och till henne. Miki har skrifvit brev men sedan
riktigt fullbordat den så att de skulle kunna skickas af. Ska jag

om ni vill ha några andra saker till mig så kan jag skicka dem till er

(7. 3. 1876)

med reparationer och annunda många
bestyr. Men allt reder sig väl om Gud
låter eder alla få vara friska och det
skola vi hoppas. - Det är nu så länge
sedan jag haft något brev från Tuna
af B. hörde jag nog litet derifrån. Jag
är säker på att ni veta mera om
den än vi. Minni vänta de ju, och
jag hoppas att hon skall helsa på
Borgåkusinerna också, det måste
hon göra. Det skall bli bra soligt
att åter få krama den sara ungen -
det är bra länge sen sist - på Westera
sund. Af tidn: har pappa väl sett
att farbror Schalin fått de flesta röst-
terna till Jundsa och ett nå öfver-
vägande röstetal. Då är ju nästan
säkert att vi få den närmare, hvad
är det sedan för nöd för eder att skru-
ta och helsa på hvarandra. De hade
tyckt att han messade så bra. Om
predikan har jag ingenting hört.
Viss vore de glada att få komma litet
mera bland människor sade farbror S.

Skam från i dag agoskat i Robert kyrkan. Edla, öfvermyg. Ja flera öfver-
tydligt. Koffe at pappa och mamma och för resten varit ute på gården

Mitt senaste bref till Pappa slutade
med några ord om Herrn. Och jag
skade fortsättning.

Bland kollegorna är Magister
Serlachius äldst. Han undervisar
i tyska språket och tillhvar sin
merit som lärare vid vårt läro-
verk, från 30 år tillbaka. Han är
en stormil med solken och vär-
me i funder. för en obetydlighet
bruser han ut i häftiga ord och
åtkörder, ^{men} ~~och~~ blir för lika jo litet
gad igen. Han är en dylig lärare
och trofast kontrat. Han är för
andra gången gift, har med förra giftet
fullvuxne söner och döttrar, med yngre
borna jemnärlig med ^{någon} ~~såra~~ egna.

Magist. Linsblad, lärare i tyska och
franska, är bror till musikhandlaren
i Wien, musikalik, schackspelare, se-
gelvän och s. u. k. i sin färd, ö,
och som föder barnens vän.

Magist. Bergholm, afminälden, en
strif och sträng lagens kark,

Personer från utlandet i våra tidningar. —
Herrn Magnus och Herrn
Bennett.

historiken och latinan, utmärkt lärare,
något för frångående, och god kam-
rat; lifver nästan uteslutande för
sin familj. Magister Salenius,
något yngre än jag, historiker, forskare
inom östra Finland historia;
alltför häftig och oförmögen att
styra sig själv, för att vara en
god lärare; som kamrat; tillfölj
af ojämnt lyne, men välbij
så länge han icke finner sig retad
ett stött af någon; ofäst förstås.
Magister Telen, lärare i finska språ-
ket, utnämnd till kollega i Kaopio,
därifrån hans unga fru är hemmen.
Våra exercitier nöta nästan alla
alla taga kvarandra i handen med
afseende på deras nit såsom lärare.
Alla möta de fabulationer ännu
och synas själva betrakta dem
med samma likgiltighet som de flesta
föräldrar: den ena, Kivinen, yngre
för löis skull, den andra, Kuntson,
sitar för brödbiten, den tredje

väl frångående af de unga för skolas värdne föres nu för. Fra många kända

Kapten Ökerman, låter sina elever
samlas om några minuter i gymnastik-
solen, för gym skoll. Alla äro de
klent aflönade och det i förhål-
lande till arbetet öfvermåttan dygt.

Såsom kamrater och meniskor
ha de liksom andra båd förtjen-
ster och fel: den förste en godmo-
dig flarf; den andre en bereddlig
konstnär af 3 rikskron; en
riklig arbetsmyra inom järken;
den tredje äter ä en dryg goddags
pillt med utmärkt verldsvana
och ovanlig aptit, hvarhelst nå-
got godt för gomen bjüdes; upp-
bär lön af staden förson des si-
skul eller polismästare, och
drager försorg om Borgå stad,
ett mer eller mindre publika nöjen.

Han tycker icke om mig emedan jag icke
tycker om honom, för det han slafsas
med gymnastiken. Men vi äro dock
alla utseende fördragsamma kamrater.

Det för mig icke värt den stora jämvärdiga vägen och att katalaniska de
stannar väl i byskolan tillis längsle fram, då lifvad bli mindre börlig och
fullerant, och de första äkten hags kärleken hvarit framna. Detta kan

spåra; Kapten Ökerman och hans meniska och för seken samt alla på gaden

(7. 3. 1876)

För par dagar älskvärde jag från några
dygus vinkel: i Utm. Wood nytt den-
från? Den ära matematiska pro-
fessors disputationen aflöser den
andra. Redan hafva två under-
stakat: svensken Talks, med hlen
framgång: originalt-pärkt Liunde
löf - hade större värde än den gjorda
bearbetningen, ämnad till lärobok
för den akademiska ungdomen vid
vårt universitet. Hvar blef sålunda eli-
minerad; finner Meltberg's af-
handling var under all kritik, och
Liundelöf dröpte författaren på ett
elegant sätt; försvaret som i
början var utmärkt afmattades med
flutet mer och mer tills dröpsla-
get gafs. Jag var närvarande under
hela disputationen och varade
ända till $\frac{1}{2}$ 3. Af den andra svensken
väntas mera, men mest dock af
Levänen och Borssdorffson, när-
kast följer i ordningen.

En hemmeligen allmän önskan

Är det jag har set i denna Utm. Wood nytt den-
från? Den ära matematiska pro-
fessors disputationen aflöser den
andra. Redan hafva två under-
stakat: svensken Talks, med hlen
framgång: originalt-pärkt Liunde
löf - hade större värde än den gjorda
bearbetningen, ämnad till lärobok
för den akademiska ungdomen vid
vårt universitet. Hvar blef sålunda eli-
minerad; finner Meltberg's af-
handling var under all kritik, och
Liundelöf dröpte författaren på ett
elegant sätt; försvaret som i
början var utmärkt afmattades med
flutet mer och mer tills dröpsla-
get gafs. Jag var närvarande under
hela disputationen och varade
ända till $\frac{1}{2}$ 3. Af den andra svensken
väntas mera, men mest dock af
Levänen och Borssdorffson, när-
kast följer i ordningen.

Men än, att pappa ville låta trycka
den rena historiska afdelningen
af "Bohem om vårt land" förskildt.
Julius Krohn har blivit uppman-
nad att skänka en sådan för-
skolornas behof, men han vill
icke göra det, då Pappas finnes,
i hopp att Pappa går ofvann ut-
lade allmänna önskan till möte.
Fritz Wijk håller på med en ar-
bete som helt jäktert kommer
att intressera Pappa. Det gäller
icke mindre än en helt och hål-
let ny hypotes angående jor-
dens inre byggnad. Han söker
leda i bevis, att jorden är till hel-
sin utsträckning en kristall med
alla kristallens fysiska och ke-
miska egenskaper, uppfyllt af
stora ihågligheter, fyllda med
flytande och gasformiga vätkor.
Och han söker stöd för sitt på-
stående ^{bländ} i rikningarna af bergens
ådror, hvilka tydligt följa

härmed ett uttalande och en beskrifning af
detta intressanta förhållande. 85 ju ju 1880.

ha
ber.
Jag
läst
derom
skrifva
till
Lappas.
Men
nu
när
man
läst
i
fakta

Kristallens förnämligaste linier. Möjligen
utgifver han denna afhandling såsom
en del af hans under arbete varande
professorsdisputation. Och jag önskar
honon all möjlig framgång. Jag har
icke hans tillstånd att omtala allt
detta, men har här och icke något
någ. Framställningen är derutom
ofullständig och möjligen äfven fel-
aktig i sak, af missförstånd från
min sida.

Jappa har fullkomligt rätt deri,
att jag ännu icke visat mig mogen
för en rektors ansvarsfulla kall.
Sjelf känner jag min svaghet, men
så svag är jag dock numera icke
som den tid, mig erbjöd direktors-
plats vid seminariet i Shenås. Jag
har sedan dess ouchligen stadigt mig betyg-
ligt och vunnit större herravälde öfver
mig sjelf. Och nog får jag ännu tid att
en vidare stadga mig, innan ett sådant
anbud erbjödes mig nästa gång.
Men jag lever i hoppet. hoppet är

del och skänker kraften. Och det är så
 upplyftande att hvar en för sig bevisar
 sin förmåga som lektor, ämnar
 jag inom kort förskaffa mig en verk-
 samhet som fader. Men derom en
 annan gång när planen är
 utförd och arbetet försett.

För återstoden af innevarande Termin
har jag öfvertagit en af Magister Sellings
klasser vid lyceum samt hans timmar
i aftonsholan, till samman 8 i veckan.
Jag bär den igenom upptaget hela dagen
från 9-12 och 4-6 äf., veckan
igenom och det ökar mina inkomster
med 225 mg. För Ebba och Heikki ha
vi också fått förhöjning, så att vi
nu för den ^{hvar} verkhålla 170 mg i mån.
Men deraf uppbär jag dock endast 30 mg;
resten afräknas på skuld till Robert, med
hvilken skuld jag afbetalt en skuld på 3300,
på annat sätt. Så länge vår Herrre låter
oss vara friska går allt bra. — Och nu
har jag ordet så mycket om mig sjelf.
Pappa är väl held frött.